

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/170/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215500
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712215500.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudkýň JUDr. Danice Kočíckovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti žalovanému: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu zo dňa 29. 10. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/210/2012-233 zo dňa 25. 09. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu žalobcu a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Dňa 27.09.2012 boli tunajšiemu súdu doručené podania žalobcu zo dňa 21.09.2012 označené ako „Žaloba na plnenie o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy“ vedené pod spisovou značkou 6C/210/2012, 6C/211/2012, 6C/212/2012, 6C/213/2012, 6C/214/2012, 6C/215/2012, 6C/216/2012, 6C/217/2012, 6C/218/2012, 6C/219/2012 a 6C/220/2012, ktorými sa žalobca domáha voči žalovanému náhrady škody vzniknutej mu nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Zvolen, pretože tento nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote.

Vzhľadom k tomu, že predmetom konania sú obdobné veci a účastníci konania sú v jednotlivých konaniach totožní, súd rozhodol o spojení vecí na spoločné konanie uznesením zo dňa 31.1.2013 pod číslom konania 6C/210/2012-15 s tým, že uvedené veci sa budú viesť pod spisovou značkou 6C/210/2012. Vo všetkých jedenástich prípadoch žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že ako osoba oprávnená podal u zvoleného exekútora návrh na vykonanie exekúcie, pričom súd napriek tomu, že predmetná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dlho po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobcovi tak vznikla majetková škoda ako aj nemajetková újma, ktorú si žalobca v žalobe vyčíslil.

Pokiaľ išlo o vec 6C/210/2012, tu si žalobca uplatnil titulom majetkovej škody sumu 125 Eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 464,69 Eur. Vec bola vedená súdnym exekútorom pod spisovou značkou EX 13474/2009. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu mala žalobcovi v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, vzniknúť škoda vo výške 125 Eur, ktorá mala pozostávať z nákladov vynaložených na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo

výške 70 Eur, nákladov na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40 Eur, nákladov na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15 Eur. Žalobca tvrdil, že táto suma by ho neťažila, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora by dodržal zákonom stanovenú lehotu.

Žalobca si súčasne uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 464,69 Eur, ktorú odôvodnil tým, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Vzniknutú ujmu žalobca odôvodnil tým, že márnym uplynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Sumu vypočítal na základe vymenovanej judikatúry Ústavného súdu, v ktorej Ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie za prieťahy v konaniach.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so skutočnosťami uvedenými v odôvodnení podaného návrhu, oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Zvolen 20Er/2/2010, jeho prílohami a zistil tento skutkový stav:

Žalobca, ako oprávnený subjekt podal dňa 7.12.2009 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému P. W., a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. sp. zn. SR 03863/09 zo dňa 30.9.2009, ktorým rozhodcovský súd zaviazal žalovaného zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. sumu 426,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25% denne zo sumy 418,24 Eur od 27.10.2008 do zaplataenia a nahradiť mu trovy rozhodcovského konania. Súdny exekútor následne podal na okresný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola súdu doručená dňa 4.1.2010.

Okresný súd uznesením č. k. 20Er/2/2010-11 zo dňa 12.3.2010 žiadosť súdneho exekútora zamietol. Voči uvedenému rozhodnutiu bolo podané v zákonnej lehote odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14CoE/150/2010-21 zo dňa 14.6.2010 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uznesením č. k. 20Er/2/2010-27 zo dňa 16.5.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie uvedenej exekúcie opätovne zamietol. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.8.2011.

Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril písomne listom zo dňa 12.07.2013. Pokiaľ išlo o uplatnený nárok na náhradu škody, žalovaný poukázal na všeobecné podmienky pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

- 1) nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,
- 2) vznik škody,
- 3) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne. Žalovaný poukazuje na to, že lehota 15 dní na poverenie exekútora neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku. Ako ukázala súdna prax, lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Žalovaný má navyše za to, že zo samotnej dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, lehota 15 dní sa nevzťahuje na rozhodnutie na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. V zmysle judikatúry Najvyššieho ako aj Ústavného súdu vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu a platnosť rozhodcovskej doložky.

Čo sa týka uvádzaných prieťahov v konaní, žalovaný má za to, že žalobca nevyužil zákonné prostriedky pre odstránenie prieťahov v konaní. Žalobca za kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie považuje

„žiadosť o informáciu o stave konania“. Takýto úkon podľa názoru žalovaného nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdených prietahov a k ich účinnému odstráneniu.

Pokiaľ ide o existenciu prietahov v konaní žalovaný uviedol, že podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinnom od 01. 01.2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorý Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti. Žalovaný poukazuje na to, že žalobca podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.04.2012 Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby vo veci, žalovaný má za to, že ide o predčasné uplatnený nárok na súde.

Žalobca nepreukázal, že podal sťažnosť na prietahy v konaní, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, ani existenciu právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ani právoplatné rozhodnutie ESLP, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Z týchto dôvodov mal žalovaný za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov.

Vo vzťahu k uplatnenej náhrade materiálnej škody vo výške 125 Eur žalovaný uviedol, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je o. i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Žalobca ale nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, žalovaný považoval za hypotetické. K tomuto názorovému presvedčeniu žalovaného viedla skutočnosť, že žalobca v žalobách neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. skutočnú škodu, alebo ušlý zisk. Skutočná škoda je trvalé zmenšenie majetku poškodeného a ušlý zisk predstavuje ušlý majetkový prospech, resp. nerozmnženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať, nebyť škodnej udalosti s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Je pravdou, že žalobca poukazuje na viacero nálezov Ústavného súdu SR, kde rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prietahy. Poskytovanie finančnej satisfakcie však nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Nie je preto možné vychádzať z paušálnej sumy 660 Eur, ktorá by mala byť priznaná za každý rok prietahov. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti prihliadal aj na to, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave

alebo nie. Pokiaľ však žalobca takýto prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybratých nálezov Ústavného súdu SR, keď predseda príslušného súdu nemal ani len teoretickú možnosť prípadnú nápravu zjednať. Ďalej treba zdôrazniť, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú právne bezvýznamné v predmetnom konaní, pretože náhradu škody a nemajetkovej ujmy si uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba (bližšie pozri rozsudok NS ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011).

V neposlednom rade nie je možné nespomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s jeho aktivitou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známa notorieta, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok v titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), exekúciu možno vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 citovaného zákona, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

S poukazom na zhora citované zákonné ustanovenia, ako aj vykonané dokazovanie súd žalobu žalobcu vo veci pôvodného žalobného návrhu s pridelenou sp. zn. 6C/210/2012 zamietol ako neodôvodnenú a neopodstatnenú. V § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je zvýraznená zodpovednosť exekučného súdu za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože vydanie tohto poverenia musí byť výsledkom náležitého preskúmania exekučného titulu, žiadosti o vydanie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie. Súd má povinnosť predovšetkým pred udelením poverenia súdnemu exekútorovi skúmať, či sú naplnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie. Súd konštatuje, že dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia absolútne nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona v znení platnom v čase vydania poverenia a v čase začatia konania, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Súd mal po vykonaní dokazovania za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, pretože nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku ani za ušlý majetkový prospech. Žalobca by v každom konkrétnom konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Požadovať paušálne sumy za spomínané vecné všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Z uvedeného mal súd za to, že žalobca právne relevantným spôsobom nepreukázal ani vznik škody, ani výšku škody.

Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody žalobcu neodbremeňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukazovaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva, či dôverných informácií, teda skutočnosti, ktorými žalobca exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje.

Súd mal na základe vyššie uvedeného za to, že žalobca nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., súd považoval žalobu za právne neopodstatnenú a neodôvodnenú.

V zmysle zásady úspechu účastníka v konaní podľa § 142 ods. 1 O.s.p. žalovanému náležalo právo na náhradu vzniknutých trov konania. Súd mu však náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovaný v prípade úspechu túto nepožadoval.

Podobne, s analogickým odôvodnením súd zamietol nároky žalobcu v ostatných desiatich veciach spojených na spoločné konanie veci 6C/210/2012. Dôvody súdneho rozhodnutia sú identické a právna argumentácia totožná s argumentáciou produkovanou/uvádzanou vo veci žalobného návrhu s pridelenou sp. zn. 6C/210/2012. Vzhľadom k tomu, že žalobca právne relevantným spôsobom nepreukázal vznik a výšku majetkovej škody ani v týchto prípadoch, súd žalobu zamietol aj v spojených veciach.“

Proti rozsudku odvolanie podal žalobca. Vytykal súdu procesné chyby a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec tomuto vrátil na opätovné prejednanie. Z odvolania žalobcu vyplýva, že tento cielene nenapáda skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, namieta však procesné pochybenia, ktoré majú spočívať v prvom rade v tom, že súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie a ďalej vytyka skutočnosti, ktoré sa predmetného rozsudku okresného súdu vôbec netýkajú. Z uvedeného je zrejmé, že ide o formulárovo podané odvolanie bez ozajstnej snahy splniť si svoju povinnosť účastníka v kontradiktórnom spore prispieť k urýchlenu a zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu vo veci.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania žalobcu vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalší rozbor.

Okresný súd tak isto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje ani v tomto smere za zmysluplné opakovať jasné, zrozumiteľné a argumentačne správne dôvody okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.